

Ostroviny

festivalový zpravodaj | 20. 9. 2021 | zdarma

Renovace Domu kultury

Po výměně oken se řeší původní barva omítky budovy

strana 3

Vzdušné akrobátky v akci

Jak zvládnout netopýra v šále hlavou dolů? Nic snadného

strana 3

Princezna a půl království

V předložské štedrovečerní pohádce hraje i Marek Eben

strana 4

„Abychom byli světový, musíme být český“

Herečka a zpěvačka Lucie Vondráčková (41) s režisérem Zdeňkem Troškou (68) i letos navštívili festival Oty Hofmana. Líbí se jim zdejší příjemná atmosféra, a že si tu nikdo na nic nehraje.

Zdroj: Ostroviny

Pokolikáté jste na festivalu Oty Hofmana?

Lucie Vondráčková (LV): Asi popáté. Poprvé jsem tu byla, když mi bylo dvanáct.

Zdeněk Troška (ZT): Já jsem přijel se svým prvním filmem Bota jménem Melichar v roce 1983. Od té doby sem jezdím skoro pořád.

Proč se sem rádi vracíte?

LV: Neumím to popsat, ale je mi tu hezky a myslím, že sem jezdí lidé, kteří to vnímají stejně a jsou podobné národy. Nikdo si na nic nehraje, je to tu klidné. V Praze každý spěchá. ZT: Podepíšu se pod to, co řekla Lucinka. Velice příjemní lidé a prostředí.

Kolik jste spolu natočili filmů?

LV: Tři. Ale já Babovřesky beru jako jeden. A stále mám pocit, že bychom spolu měli ještě něco natočit.

Nemáte v plánu čtvrtý díl?

ZT: Už ne. Čtyři díly nikdy nedělám.

Jaké jsou vaše nejbližší plány?

ZT: Já žádné nemám. Užívám si důchodu. Jím, spím a také tloustnu.

LV: Mám točit dvě hezké věci, na které se těším, ale nerada bych o nich mluvila.

Takže se teď chcete, Lucie, věnovat spíše herecké profesi než zpěvu?

LV: Ono se vše prolíná. Jsem ráda součástí týmu. Jako zpěvačka si přijdu sama. Za zpívání jsem ale ráda. Když ne film, mohla jsem natáčet alespoň klipy a plnila si tak třiminutové sny.

Je něco, co byste chtěli vzkázat návštěvníkům festivalu?

ZT: Aby lidé nezapomněli na klasickou českou pohádku. Nikdy jsem je nekopíroval. Abychom byli světový, musíme být český.

Adéla Pexová, Natálie Chocholoušová

Myslete na studenty Barbora Schneiderová

V ideálním světě je škola prostředím, ve kterém se žáci cítí bezpečně, učitelé vnímají své poslání zodpovědně a jsou schopni ustát vzájemnou zpětnou vazbu. Realita je jiná: ve školství pracuje spousta lidí, které práce nebaví a už vůbec nezvládají krizové situace. Česko jen šnečím tempem dohání Západ snahou vytvořit krizová centra či pozice psychologů a výchovných poradců. Právě oni mohou problémy žáků či studentů řešit. Jenže i vnímaví pedagogové mohou narazit na zastaralý školní systém, který se za poslední tři dekády posunul velmi málo. K diskusi o změně ale může přispět Ochránce, nová série České televize. První díl, který se dnes na festivalu představí, není mrazivý jen kvůli reálné předloze v šikaně učitelky. Ukazuje zejména bezradnost pedagogického sboru i jeho vedení ve chvíli krize. Pointou úvodního dílu je zřízení pozice školského ombudsmana při ministerstvu školství, která začala v Česku existovat v roce 2014. Ten má hájit práva studentů a dohlížet na bezpečné klima ve vzdělávacích institucích. Má krizovým situacím předcházet, umět spory komunikovat, pokud to v některých školách nedokážou. Na jednoho člověka nemyslitelná nálož. I proto je důležité si uvědomit, že kauzy sloužící jako předloha pro Ochránce jsou sice minulostí, ale k podobným problémům dochází dnes a denně. A proto se o nich musí mluvit.

Pohádkové hvězdy o hubnutí a dešti

Na Festival Oty Hofmana do Ostrova zavítali Zdeněk Troška a Lucie Vondráčková. Během hodiny a čtvrt dlouhé talk show se před zaplněným T-klubem v Domě kultury rozpovídali nejen o českých pohádkách.

Zdroj: Ostroviny

Moderátor besedy si pro přítomné připravil celkově deset ukázek z tvorby známého režiséra a populární herečky a zpěvačky. Připomněli tak snímky jako Princezna ze mlejna, Nejkrásnější hádanka, O víle Arnoštce či Šmankote, babičko, čaruj.

Troška s Vondráčkovou ke každému dílu připojili své vzpomínky. Například natáčení Princezny ze mlejna mocně komplikoval déšť a na záběry čekal štáb čekat i několik dní. Lucie Vondráčková zase zvládla kvůli filmování prvního dílu Babovřesek do měsíce zhubnout deset kilo.

Mezi diváky se objevili také herci Pavel Nový a Anastasia Chocholatá. Právě Nový, který se proslavil například rolí Pepy v oblíbeném filmu S tebou mě baví svět, i na této besedě oplýval vtipem.

Po ukázce, jež se týkala první pohádky režirované Troškou, O princezně Jasněnce a létajícím ševci, Nový pronesl z legrace: „A zrovna takhle hnusná.“ Chocholatou pro změnu přizval Troška přímo na pódium, neboť se poslední video týkalo Zakletého pířka, v němž mladá herečka ztvárnila jednu z hlavních rolí.

Markéta Svačinová

Dnešní program

Velké kino

8.00 Princezna a půl království SP
10.00 Zakleté pířko SP
12.30 Ochránce SP
19.30 „Smím prosit?“ divadlo

Kinokavárna

8.00 – 11.00 „Kokoškovi na cestách“ s ČT :D
15.00 Zakleté pířko VP
17.00 Princezna a půl království VP
19.00 Ochránce VP

Klubovna č.108

10.00 Cestovatelská dílnička
interaktivní výstava Dizajniště

Stará radnice

výstava Fotografem nejvzácnějších zvířat

Šapitó

10.00 Dílnička DC Žabička
14.00 „Pohádky pana Pohádky“ divadlo
16:00 – 17:00 „O andílkově Roránkovi – jak potkal děti“ – autorské čtení Jaroslava Valacha
18:00 – 20:00 Koncert kapely KV Band

T-Klub

18.00 Velorex expedice Island – beseda
20.00 Afterparty pro hosty

Společenský sál

10.00 Festivalová školka

Mírové náměstí

10.00 – 12.00 Vlákem po Ostrově
14.00 – 18.00 Vlákem po Ostrově

ZŠ J. V. Myslbeka

9.00 Workshop „kreslená animace“

Smím prosit?

Svižná komedie s Janem Révaiem v hlavní roli. „Jde o titul, který uvádíme moc rádi, protože se u něj po každé bavíme všichni, publikum i herci,“ říká producent Alexej Pyško. Hlavní hrdina Henri de Sacy se dozví, že zdědí balík peněz po tetě. Háčkem je podmínka, že se musí do roka a do dne oženit. Jak to dodržet a zároveň neztratit svobodu? Henriho přítel dostane nápad, jak skloubit obojí. Inscenace činoherního studia Bouře bude dnes k vidění ve Velkém kině.

Zdroj: divadlokalich.cz

Zakleté pířko

Dalším soutěžním snímkem, který bude dnes k vidění, je pohádka Zakleté pířko. Aninka (Anastasia Chocholatá) žije na statku se dvěma nafoukanými sestrami Ájou (Šárka Vaculíková) a Barčou (Lucie Polišínská), kterým musí neustále sloužit. Jednoho dne najde pířko, pohladí a políbí ho. Tím si přivolá prince Vítku (Petr Urban), kterého do ptačí podoby zaklela uražená princezna, protože si ji odmítl vzít za ženu. Vítek s Aninkou se do sebe zamilují. Když to sestry zjistí, pířko zničí a Vítek zmizí. Aninka se vydává do světa, aby začarovaného prince osvobodila.

Redakce

Festivalový zpravodaj Ostroviny
Vydává: Dům kultury Ostrov, 2021
Připravuje: Vyšší odborná škola publicistiky (VOŠP)
Šéfredaktor: Pavel Urban
Editorka: Barbora Schneiderová
Redakce: Michaela Prešínská, Adéla Pexová, Natálie Chocholoušová, Markéta Svačinová
Sídlo redakce: DK Ostrov
místnost 154

Místní akrobati doufají ve stálou scénu

Uprostřed šapitó stojí konstrukce se šálou upevněnou zhruba ve výšce tří metrů. Pod ní kočovná umělkyně Eliška Failová vysvětluje malým nedočkavcům přešlapujícím bosky na karimatce, co je čeká na kurzu závěsné akrobacie. Ten zpestřil včerejší odpolední program.

„Jak starý člověk se může přidat?“ ptám se blondaté akrobatky. „Třeba 99 letý,“ odpovídá a zve mě na podložku k dětem. V průměru pětiletí špuntí šplhají po fialové šále, za pomoci Failové se točí nebo padají hlavou dolů „na netopýra“. Mně už tak snadno s vymrštěním nepomůže. Trik se svíčkou, zatímco ruce mám omotané šálou, vzdávám. Ukazuje mi tedy jiný a já nadšeně padám vzad s pocitem, že cirkus může být pro každého, když zná správné triky. Nakonec nechá děti v „kokonu“, tedy roztažené šále tak, že připomíná domov hmyzích vajíček, aby mi přiblížila fungování svého Cirkusu céres. „Lekce jsou otevřené všem. Snažím se pořádat pravidelně setkání v Domě kultury, přes léto jsme se scházeli v parku. Cvičení je relaxační a snadné, cílem může být i zjistit, jakou máte sílu,“ přibližuje Failová.

Na hodinách se lidé mohou naučit základy pozemní nebo závěsné akrobacie na šále. Návštěvníci festivalu budou moci zítra od 16 hodin vyzkoušet i obruč, která je podle Failové náročnější a z lekce si tak lidé mohou odnést pár modřin.

„Baví mě všechno, z čeho můžu spadnout. Začínala jsem u fireshow a přes pole dance došla až k akrobacii,“ líčí Failová nadšeně. Sama prošla školením cirkusové pedagogiky v pražském Cirqueonu, který už od roku 2011 pořádá workshopy i školení pro děti a dospělé.

Rodilá Ostrovanka Failová se v místních snaží probudit stejnou vášně a doufá, že v kraji vznikne profesionální prostor podobný třeba plzeňskému Cirkuláriu, ve kterém by našli zázemí. Jeden z potenciálních multifunkčních sálů se rýsuje v bývalém průmyslovém areálu v Tuchnicích. **Barbora Schneiderová**

Zdroj: Ostroviny

Renovace potrvá ještě alespoň pět let

Dům kultury je aktuálně v procesu oprav fasády a pískovcových obkladů. Podle místostarosty Ostrova Marka Poledníčka nejde o přestavbu budovy, ale citlivé uvedení domu do původního stavu.

Kvůli obnově vnějšku stavby do někdejších barevných odstínů je město v kontaktu s experty po celém Česku. „Je to trochu alchymie. Esteticky nejlepší výsledek by přineslo přetažení celého objektu novou břizolitovou omítkou, ale to už by nebyl dům původní. To by byla škoda,“ vysvětluje Poledníček.

Celkové práce potvrzují nejméně dalších pět let. „Při opravách se snažíme respektovat současné

potřeby města a jeho obyvatel,“ říká místostarosta. Sám se aktivně účastní kontrolních dnů a diskutuje s autorem projektu, památkáři a zhotovitelem každého významnější detail. „Snažím se, aby byl dodržen rozpočet a pokud by měly vzniknout vícenáklady, tak aby byly ku prospěchu věci,“ dodává.

Původní cena současného projektu rekonstrukce, která vzešla z výběrového řízení, byla zhruba 23 milionů korun. Navzdory průtahům vlivem koronavirové pandemie ale k navýšení rozpočtu od zhotovitelské slovenské firmy nedošlo. Nynější etapa by měla skončit do měsíce.

„Součástí této fáze je i výměna oken, která kromě úspor tepla přinese lepší tepelný komfort uvnitř objektu a obyvatelé Mírového náměstí budou méně rušeni hlukem ze sálů,“ vyjmenovává místostarosta. Další fáze je naplánovaná na příští rok.

V rozhovoru pro Ostroviny před deseti lety přibližoval Poledníček tehdejší rekonstrukci vnitřních prostor. Šlo o novou technologii větrání, elektroinstalaci či výměnu sedaček ve Velkém sálu. Na Domě kultury postaveném už v roce 1955 tak probíhají různé opravy a vylepšení od přelomu století.

Adéla Pexová

Když jedno vysvobození nestačí, pomůže Eben

Štědrovečerní pohádka Princezna a půl království z roku 2019 příběhem začíná tam, kde jiné končí. Vesnický Honza (Matouš Ruml) se ze sedláka stává na jeden den statečným rytířem, který kladivem zabije draka a vyslouží si ruku princezny Kateřiny Adriany Markéty Elišky (Eva Josefíková).

Ruml baví spoustou vtipných scének, a ač si ho lidé mohou stále spojovat s dospívajícím Lexou z Comebacku, sedlácký synek mu herecky sedl. I kolikrát pro Honzu trapné momenty, jako když omylem zapálil ubrus u slavnostní večeře, v Rumlově podání působily mile.

Do příběhu „hází vidle“ namyšlený král Egon (Jakub Prachař) ze sousední země, jemuž se přetvářkou daří okouzlit všechny přítomné. Takže plánovaná svatba se nekoná a režisér Karel Janák mění klasický příběh, v němž Honza zachrání svou vyvolenou a spokojeně žije až do smrti. Tentokrát si k sobě mladý pár hledá cestu skrze překážky.

K tomu, aby zazvonil zvonec a pohádky byl konec, se musí princezna a její nejbližší nejdříve spálit poznáním pravé tváře Egona. Toho Prachař coby ústředního záporáka ztvárnil zcela přirozeně. Klíčovou roli sehrává rytíř Valerián (Marek

Eben), jenž si na bedra vezme úkol v podobě výchovy Honzy, který se musí ještě jednou pustit do vysvobozování. Jenže je horší drak, či Egon? A jde z vesnického sedláka během pár dnů udělat šlechtice?

Ruml s Ebenem vytvořili dobrý herecký tandem, který leckdy za pomoci pohádkového štěstí překoná nástrahy. Někdy jsou obrazy i na pohádkové prostředí neuvěřitelné, ale celkovému dojmu z filmu to nepřekáží. Například když utíkají v převleku za kominíky z hospody obklopené Egonovým vojskem. Nezapomenutelné jsou lekce tance, které si spolu tyto dva stihli v době, kdy se chystali na StarDance.

Když k tomu přičteme povedené kostýmy a kulisy hradu Bouzova a zámku v Hradci na Moravici a Hrádku u Nechanic, je atmosféra ještě intenzivnější. Šťastný konec, který neodmyslitelně patří k pohádkovým příběhům, je u Prin-

cezny a půl království nenucený a vyplývá z děje. A to i přesto, že Honza vyhrává srdce princezny až na druhý pokus.

Markéta Svačinová

Vánoční pohádky Karla Janáka

Dvanáct měsíčků (2012)

Princezna a písař (2014)

Korunní princ (2015)

Nejlepší přítel (2017)

Princezna a půl království (2019)

O vánoční hvězdě (2020)

Zdroj: festivalostrov.cz

Týden zpěvačky Kateřiny Marie Tiché: Od mlčení v lese po tři koncerty

S kapelou Jelen zpívala v sobotu v Domě kultury i Kateřina Marie Tichá (27). Pro Ostroviny se ohlíží za svým pestrým týdnem. Je to asi deset dní, kdy úplně ztratila hlas. Chvilí nevěděla, co si počít. Pak zjistila, že jediné, co může dělat, je několik dní mlčet. A tak jela za rodinou na Vysočinu.

Zdroj: Radek Kudláček

Pondělí: Šly jsme s mámou a ségrou do lesa na houby, což byla úžasná příležitost, protože tam musely obě mlčet a nenutily mě mluvit.

Úterý: Vrátila jsem se do Prahy, kde jsem se snažila udržet náladu ticha. Už se ale blížil čtvrteční koncert na lodi na Vltavě, který jsme s kapelou Bandjeez přesunuli z července, protože tehdy hrozně lilo. Takže jsem začínala být nervózní.

Středa: Šla jsem na vyšetření k foniatřičce, která mi řekla, abych ještě dalších čtrnáct dní mlčela. Odpověděla jsem, že to nejde, už jednou přeložený koncert prostě nemůžu lidem zrušit. Dostala jsem tedy další injekci. Na tu druhou čtvrteční jsem ale musela jít jinam, protože v tomto centru měli zavřeno.

Čtvrtek: Po injekci jsem se modlila, aby na večer bylo vše v pořádku. Po dívala jsem se na radar a zjistila, že má celý večer pršet. Dvacet minut před začátkem koncertu jsme zažívali dežávu, protože brutálně lilo. Kluci se báli, že jim namoknou nástroje a aparatura. Tak jsem jim slíbila, že projedeme pod mostem a bude maximálně mrholit. A skutečně, po projetí přestalo na dvacet minut pršet. Byli jsme rádi, že konečně hrajeme, a bylo to nádherné.

Pátek a Sobota: Měla jsem před sebou dva koncerty s kapelou Jelen. Celý pátek jsem tedy opět mlčela a večer si s klukama v Soběslavi zazpívala. Scénář se opakoval v sobotu v Ostrově.

Neděle: Vzala jsem dědečka a tátu na výlet do lesa, kde jsem hlas ještě léčila.